

Generation Identitær – den unge, hippe højrefløjsbevægelse

Cand.scient.pol., projektmedarbejder Christian Damgård Kristoffersen

Indledning

Hvis man arbejder med forebyggelse i relation til unge mennesker, er man muligvis i nyere tid stødt på ”Generation Identitær” (GI). Det er et relativt nyt fænomen, der dækker over et løst netværk, en bevægelse, et politisk engagement uden et klart strukturelt fundament og hierarki. Derfor er det en svær størrelse at få greb om. Sikkert er det dog, at der er tale om en gruppering med højreradikale synspunkter.

GIs medlemmer er unge, veltalende og velklædte. På overfladen skiller de sig ikke ud fra andre unge, og en god del af dem går på eller har taget en længere videregående uddannelse. Dette kan forvirre, da de således virker som en fredelig politisk bevægelse med saglige argumenter. Det er dog et overfladebillede. Selvom det er nærmest umuligt at komme ind bag kulisserne hos bevægelsen, har enkelte succesfulde forsøg vist, at der er særdeles fremmedfjendske holdninger og ligeledes en voldsparathed hos medlemmerne i de europæiske afdelinger. Derudover er eller har nogle medlemmer været med i åbenlyst racistiske og/eller nynazistiske grupper. Jeg noterer, at det er i det store europæiske perspektiv, fordi det primært er lykkedes at undersøge de franske og østrigske afdelinger. Vi ved endnu ikke så meget om den danske udgave af GI. Da bevægelsen søger at influere det demokratiske politiske system, gør man desuden alt for at distancere bevægelsens image fra det åbenlyst ekstremistiske.

Historisk baggrund

Gis udgangspunkt er en række franske tænkere, der i 60'erne begynder at lægge vægt på spørgsmålet omkring identitet og være kritiske over for udefrakommende fænomener, som de påstår udvander folkeslags unikke identiteter. De er f.eks. kritiske over for globalisering og amerikanisering, da de mener, at begge dele homogeniserer kulturelle særpræg og ender med at skabe én sammenblandet grå masse af uidentificerbar og ensformig kultur. Der lægges derfor vægt på opretholdelse af befolkningens oprindelige kulturelle arv. I princippet gælder det alle befolkninger. GI kalder derfor også sig selv for ”etnopluralister”.

Reelt bliver disse idéer dog gradvist til europæisk etnocentrisme. De(t) europæiske folk har en række distinkte kulturelle og biologiske kendetegn, og europæerne har både en naturlig og kulturel ret til de europæiske landområder. Formuleret anderledes har den ”europæiske race” denne ret. Det er GIs kerneholdning. Derfor er man stærkt kritiske over for indvandring – særligt fra muslimske lande – og stadig også for globalisering. Desuden har man en stærk modstand over for den politiske elite på begge fløje, da man mener, at de har skabt globaliseringens og (det, GI betragter som) masseindvandringens strukturelle rammer.

Bevægelsen i dag: Mål og metoder

GI er især kommet i fokus for den del af deres ideologi, der omhandler modstand mod indvandring. Man har f.eks. introduceret begrebet ”remigration”. Officielt dækker det over tiltag, der besværliggør det for folk med indvandrerbaggrund at leve i Europa, så de ender med at vende ”hjem” til et givent oprindelsesland. Europæiske GI-medlemmer er dog blevet afsløret i at gå ind for hjemsendelse ved tvang – dvs. reel deportation, hvilket man dog aldrig vil høre dem sige offentligt.

Det er også lykkedes bevægelsen at bringe konspirationsteorien ”Den Store Udskiftning” ind i mainstream-politik. Teorien får på, at den oprindelige europæiske befolkning snart vil komme i mindretal på sit kontinent dels på grund af indvandring, dels fordi disse indvandrere har en højere fødselsrate end den oprindelige europæiske befolkning. Selvom de identitære argumenterer for sagen og bruger noget, der ligner saglig statistik e.l., så er der ikke reelt forskningsmæssigt belæg for påstandene.

Derfor er der netop tale om en konspirationsteori. Under seneste Folketingsvalg bragte Rasmus Paludan Den Store Udskiftning ind i paneldebatterne, og andre politikere på den danske højrefløj har også brugt konspirationsteorien.

GIs umiddelbare mål er dog ikke direkte politisk indflydelse. De beskæftiger sig med såkaldt ”metapolitik”, som går ud på at påvirke den politiske diskurs i samfundet på et mere abstrakt plan. Formålet er at skabe et decideret holdningsskift i den brede befolkning, hvilket vil føre til, at de politiske beslutninger rykkes længere til højre. GI i Frankrig har dog f.eks. en dokumenteret kontakt til og medlemmer i Rassemblement National (tidl. Front National).

Spørgsmålet er så, hvor stor bevægelsen er. I det europæiske perspektiv har GI de sidste ca. 10 år i stigende grad gjort opmærksom på sig selv ofte gennem spektakulære aktioner. De har blokeret et Alpe-bjergpas, som migranter brugte til at komme ind i Frankrig, og at de har besat taget af en nyåbnet fransk moske. Begge dele med tilstedeværelse af aktivister og med bannere, der opfordrede til remigration eller på anden vis at ”forsvare Europa”. Bevægelsen er indtil videre størst i Frankrig. Sekundært er den markant i Østrig og Tyskland og til dels England. Det er svært at sige præcis, hvor store grupperne er, men et estimat for den franske del lå på ca. 1500-2000 personer i 2017.

Det lyder måske ikke af mange, men det er heller ikke nødvendigt for GI at være mange aktivister. Deres kommunikation, bl.a. gennem de nævnte aktioner, er nemlig særdeles effektiv og iøjnefaldende. Derfor behøver de ikke at være mange for at levere et slagkraftigt budskab. Derudover stræber de ikke efter direkte politisk indflydelse, men derimod at påvirke den politiske diskurs på et mere abstrakt planer er det tilsvarende ikke nødvendigt at være mange mennesker, men derimod at være *de rigtige* mennesker, have de rigtige forbindelser og en effektiv kommunikation.

Den danske del

Det leder os hen til det, vi ved om GI i Danmark. Først og fremmest ved vi, at de er her, og at de er aktive. De har primært været til stede i København, men i nyere tid har de også vist sig med aktioner i Aalborg og Aarhus. I Danmark lægger man ligeledes vægt på visuelt spektakulære aktioner. Aktionerne deles efterfølgende på gruppens hjemmeside og sociale medier, så budskaberne kan spredes yderligere. Imidlertid kender vi ikke så meget til gruppens struktur og størrelse samt direkte kontakter til evt. politiske partier.

Kilder.

Mosekjær, Emil Arenholt (26. maj 2019): ”De identitære er den europæiske højrefløjs unge, veluddannede spydspids: Roberts rejse mod højre begyndte i det multikulturelle Kreuzberg”, <https://politiken.dk/debat/art7186939/Roberts-rejse-mod-h%C3%B8jre-begyndte-i-det-multikulturelle-Kreuzberg>

Zúquete, Jose Pedro (2018): *The Identitarians: The Movement against Globalism and Islam in Europe*, USA: University of Notre Dame Press.

Litteratur

Læs først

Kulager, Frederik (5. januar 2018): "De er unge og dannede. Danmarks nye højreradikale citerer Oeh-lenschläger og rekrutterer med Instagram-lækre aktioner", <https://www.zetland.dk/historie/sevMmg3z-aOZi67pz-91915>

Bendsten, Johan Varding (18. December 2017): "Generation Identitær: Vi er et opgør med den ånd-løshed, der hersker i Europa. Et moderne, højreorienteret ungdomsoprør", <https://politiken.dk/kultur/art6257643/Vi-er-et-opg%C3%B8r-med-den-%C3%A5ndl%C3%B8shed-der-hersker-i-Europa.-Et-moderne-h%C3%B8jreorienteret-ungdomsopr%C3%B8r>

Læs også

Andersen, Hans Skovgaard (11. juni 2019): " Pia Kjærsgaard advarer: »Hvad sker der? En udskiftning af det danske folk?«", <https://www.berlingske.dk/politisk-morgenpost/pia-kjaersgaard-advarer-hvad-sker-der-en-udskiftning-af-det>

Dalland, Rasmus Hag (2019): *Identitær – En rejse ind i Europas nye højre*, Danmark: Atlas.Generation Identitærs danske hjemmeside: <https://identitaer.dk/> Generation Hate pt. 1 & 2: <https://www.youtube.com/watch?v=Il2GbD4mrrk> og <https://www.youtube.com/watch?v=kEgufjqlio> (Al Jazeera English-dokumentar i to afsnit)